

Er lovligheden af frihedsberøvelsen stadfæstet ved dom, kan retten afvise en begæring om fornyet prøvelse, indtil der er forløbet 1 år, medmindre der i dommen er fastsat en kortere frist.

Krav om erstatning af det offentlige for ulovlig frihedsberøvelse skal efter begæring pådømmes under sagen om frihedsberøvelsens lovlighed. Retten kan dog udskyde erstatningsspørgsmålet til senere behandling.

§ 22.

Som parter anses den, om hvis frihedsberøvelse der er spørgsmål, den, der handler på hans vegne, samt den besluttende myndighed.

Kredsdommeren skal beskikke en bisidder til at varetage dens tarv, hvis frihedsberøvelse sagen angår, medmindre han ikke ønsker det.

Er frihedsberøvelse iværksat, skal den frihedsberøvede bringes tilstede i retten, hvis retten ønsker det. Fremsætter han selv ønske derom, bør fremstilling i almindelighed ske, medmindre retten skønner, at hans tilstand er til hinder derfor, eller at fremstilling vil være forbundet med sådanne vanskeligheder, at det vil medføre en væsentlig udsættelse af sagen. Det kan i sådanne tilfælde i dommen bestemmes, at sagen skal foretages påny til det tidspunkt, da fremstilling vil være mulig.

Efter at parterne har haft lejlighed til at udtale sig, og bevisførelsen er sluttet, afgør retten ved dom, om frihedsberøvelsen som lovlig bør stå ved magt, eller om den vil være at ophæve.

Løvrigt finder de for civile sagers behandling i kapitel 3 og kapitel 6 A 1 foreskrevne regler anvendelse.“

Kapitel 5.

Som ny § 46 indsættes:

„Omkostningerne ved en kriminalsags behandling og fuldbyrdelse afholdes af statskassen. Findes tiltalte skyldig, kan

det dog, når særlige omstændigheder taler derfor, ved dom pålægges ham helt eller delvis at erstatte det offentlige nødvendige omkostninger.“

Kapitel 6.

Som ny § 22 a indsættes:

„En af en kredsdommer truffet beslutning om tilbageholdelse eller forholdsregler, der træder i stedet herfor, jfr. kap. 5, § 16, kan af anklagemyndigheden eller den sigtede særskilt indbringes for landsdommeren.

Begæring herom fremsættes overfor kredsdommeren eller overfor politiet. Kredsdommeren sender uopholdeligt landsdommeren en redegørelse for sagen, om muligt under vedlæggelse af dennes akter, og gør politiet og sigtede eller dennes bisidder bekendt med redegørelsens indhold. Parterne kan derefter overfor landsdommeren fremkomme med yderligere bemærkninger, om hvis indhold de underretter kredsdommeren og modparten.

Landsdommeren træffer ved beslutning til retsbogen snarest muligt afgørelse om, hvorvidt den af kredsdommeren truffene beslutning bør stadfæstes eller ændres, hvorefter han underretter parterne og kredsdommeren om afgørelsen.“

Kapitel 7.

I § 1, stk. 1, indsættes som nyt nr. 3: „Udenretlige vedtagelser af bøde eller konfiskation, jfr. kapitel 5, § 21.“

De hidtidige nr. 3 og 4 ændres til nr. 4 og 5.

Som nyt nr. 6 indsættes:

„Bidragsresolutioner og skattekrav, der kan fuldbyrdes i Danmark.“

I § 2, stk. 1, ændres „nr. 3“ til: „nr. 4“, og i stk. 3 ændres ordene „nr. 2 og 3“ til: „nr. 2, 4 og 6“.

I § 10 indføjes som nyt punktum: „Retsforhør afholdes af kredsdommeren uden medvirken af domsmænd.“

Gustav Pedersen.

/ J. E. Foged.